

การนำบัดน้ำเสียด้วยระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยม

การนำบัดน้ำเสียด้วยระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยมอาทัยพืชช่วยในการกรองหรือฟอกน้ำให้สะอาดขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการที่พืชดูดซับธาตุอาหารที่มีอยู่ในน้ำเสีย และจากการย่อยสลายสารอินทรีย์โดยจุลินทรีย์ที่อยู่ในดิน นำไปใช้ในการเจริญเติบโตประกอบกัน นอกจากนี้การใช้พืชช่วยในการกรองน้ำเสียจะได้รับผลพลอยได้ในการนำพืชน้ำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น และช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนำบัดน้ำเสียที่ต้องลงทุนสูงอย่างในปัจจุบัน เทคโนโลยีตามแนวพระราชดำรินี้ได้รับการศึกษาวิจัยและพัฒนาโดยโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหล่งผักเบี้ยนเนื่องมาจากพระราชดำริ การนำบัดน้ำเสียด้วยระบบพื้นที่ชั่วคราวเป็นอีกเทคโนโลยีที่สำคัญหลักการที่ให้chromaxidi ช่วยเหลือchromaxidi ตั้งแต่ก่อตัว โดยการเก็บกักน้ำไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง อาศัยการปลดปล่อยออกซิเจนของพืชที่ได้จากการสังเคราะห์แสง กระบวนการย่อยสลายสารอินทรีย์ต่างๆ จากจุลินทรีย์ในดิน การดูดซึมน้ำสารอาหารของพืชเพื่อใช้ในการเจริญเติบโต และการกรองสิ่งปนเปื้อนของดินร่วมกัน

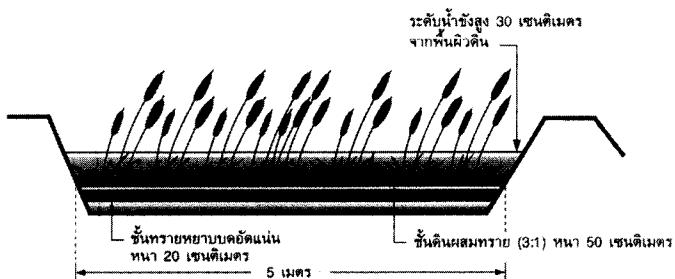
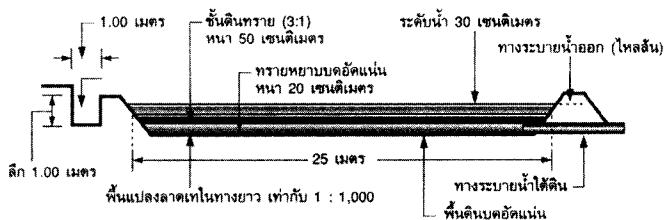
วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่เทคโนโลยีการนำบัดน้ำเสียด้วยระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยมให้กับหน่วยงานต่างๆ และประชาชนผู้ที่สนใจนำไปใช้ปฏิบัติได้อย่างแพร่หลาย
- 2) เพื่อลดปัญหามลพิษที่เกิดจากปัญหาน้ำเสียทุกชนิดโดยใช้เทคโนโลยีการนำบัดน้ำเสียด้วยระบบพื้นที่ชั่วคราว ตามแนวพระราชดำริ
- 3) เพื่อพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีการนำบัดน้ำเสียทุกชนิดโดยอาศัยหลักการchromaxidi ช่วยchromaxidi ตีที่เหมาะสม ตามแนวพระราชดำริ ให้เกิดความสะดวกในการนำไปปฏิบัติ ประหยัดค่าใช้จ่าย ง่ายในการนำไปประยุกต์ใช้และการบำรุงรักษาในพื้นที่ต่างๆ และมีผลพลอยได้จากเทคโนโลยี

ลักษณะเทคโนโลยีการนำบัดน้ำเสียด้วยระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยม

รูปแบบเทคโนโลยีการนำบัดน้ำเสียด้วยระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยมของโครงการฯ ที่ศึกษาวิจัยและพัฒนาขึ้น ได้ยึดหลักการตามแนวพระราชดำริ โดยการทำแปลงและ/or ทำบ่อ เพื่อเก็บน้ำเสียที่รวมรวมได้จากทุกชนิด และปลูกพืชช่วยในการนำบัดน้ำเสีย อาทัยการปลดปล่อยก๊าซออกซิเจนที่ได้จากการสังเคราะห์แสงให้กับน้ำเสียนั้น ร่วมกับการใช้ดินผสมทรายช่วยในการกรองน้ำเสีย อีกทั้งการย่อยสลายสารอินทรีย์โดยจุลินทรีย์ในดิน และระยะเวลากลางๆ เพื่อให้การนำบัดน้ำเสียมีประสิทธิภาพมากขึ้น สำหรับเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นในการนำบัดน้ำเสียจะมีลักษณะการให้น้ำเสียหรือระบายน้ำเสีย 2 ระบบ คือ ระบบที่ให้น้ำเสียเข้าไว้ในระดับหนึ่งและการระบายน้ำเสียเดิมลงไปในระบบทุกวัน ระบบนี้จะไม่มีน้ำเสียไหลออกจากระบบเลยหรืออาจเรียกว่า “ระบบปิด” ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการให้น้ำเสียหรือระบายน้ำเสียลงสู่ระบบนำบัดอย่างต่อเนื่อง (ระบบเปิด) น้ำเสียใหม่

เข้าไปดันน้ำเสียที่ฝ่าแนวกำบังออกจากระบบให้ไหลล้นทางระบายน้ำแล้ว/หรือทาง ระบบท่อใต้ดินสูญหล่นน้ำ ธรรมชาติ ซึ่งมีระยะเวลาในการกักพักน้ำเสีย 1 วัน เมื่ออายุของพืชครบระยะเวลาที่ใช้ในการบำบัด จะตัดพืชนั้นออก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดให้กับพืชได้ พืชที่ตัดออกเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ประโยชน์เป็นผลพลอยได้อีกด้วย ซึ่งลักษณะรูปแบบโดยสังเขปของเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำเทียมดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ลักษณะสังเขปรูปแบบเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำเทียม

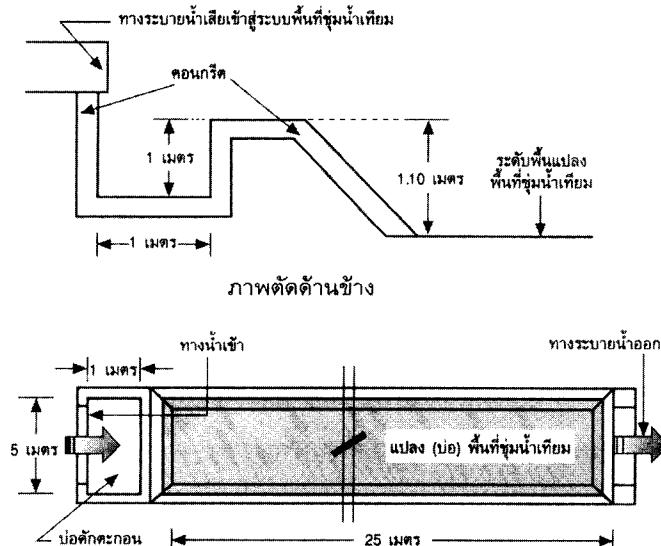
วัสดุอุปกรณ์

- 1) บ่อคอนกรีตวางกว้าง 5 เมตร ยาว 1 เมตร ลึก 1.00 เมตร
- 2) บ่อดินขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 25 เมตร ลึก 1.10 เมตร
- 3) หرابทราย จำนวน 7.5 ลูกบาศก์เมตร
- 4) ดินผสมทรายในสัดส่วน ดิน 3 ส่วน ทราย 1 ส่วน จำนวน 62.5 ลูกบาศก์เมตร
- 5) ตันกลักกอกลม (ගග්ජනතුරුල්) หรือ ตันกล้าดูปฎาชී จำนวน 2,375 ตัน
- 6) กรวดขนาด 1-2 นิ้ว จำนวน $\frac{1}{4}$ ลูกบาศก์เมตร
- 7) ท่อพีวีซี ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 นิ้ว

การก่อสร้างระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียม

ขั้นที่ 1 การก่อสร้างบ่ออัดตะกอน

ก่อสร้างบ่ออัดตะกอนกrietขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 1 เมตร ลึก 1.00 เมตร โดยให้อยู่ส่วนหัวของแปลงพื้นที่ชั่มน้ำเทียม มีลักษณะดังภาพที่ 1 และ 2 เพื่อใช้ในการอัดตะกอนที่มากับน้ำเสียในระดับหนึ่งก่อน

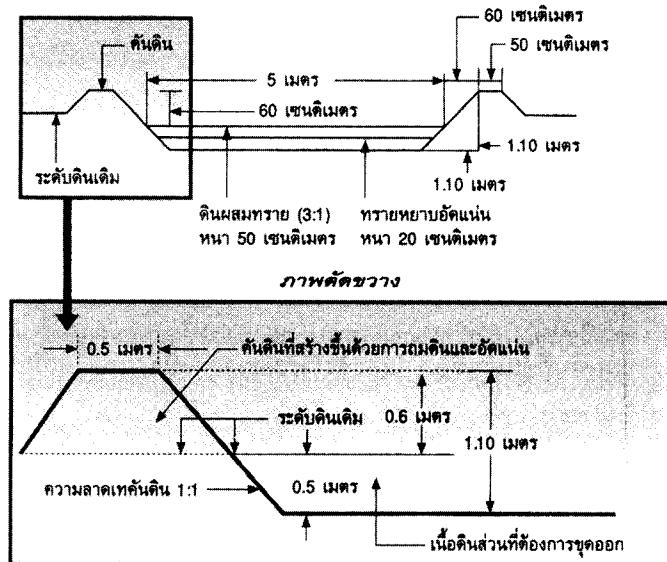
ภาพที่ 2 ภาพตัดด้านข้างลักษณะบ่ออัดตะกอน

ขั้นที่ 2 การก่อสร้างแปลงกักพักน้ำเสียในระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียม

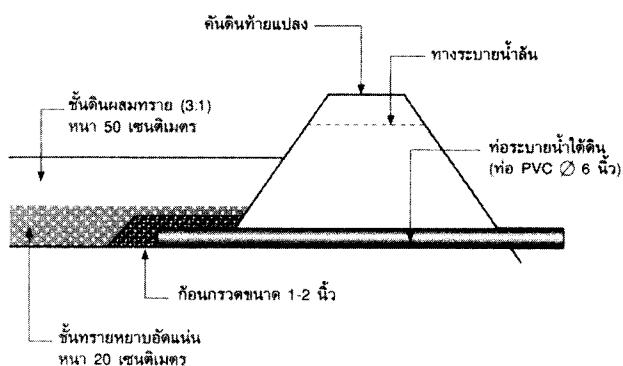
1) ก่อสร้างแปลง (ป่า) ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 25 เมตร ลึก 1.10 เมตร ทำได้โดยการขุดดินและสร้างคันดินขึ้น (ดังภาพที่ 3) ซึ่งคันดินควรมีความลาดชัน 1 : 1 ขนาดกว้าง 50 เซนติเมตร จะต้องทำการอัดให้แน่นเพื่อลดการร้าวซึม ความลาดเทของพื้นแปลง (ป่า) ทางความยาวเท่ากับ 1 : 1,000 ซึ่งจะต้องทำการบดอัดให้แน่นและให้ตอนท้ายของแปลง (ป่า) มีทางระบายน้ำในลักษณะน้ำล้นและการวางท่อได้ดิน (ภาพที่ 4)

2) ใส่ทรายหยาบลงรองพื้นในแปลง (ป่า) เกลี่ยให้สม่ำเสมอทั่วทั้งแปลง และอัดให้แน่น หนา 20 เซนติเมตร (ภาพที่ 1 และ 4)

3) จากนั้นใส่ดินสมทรายที่เตรียมไว้ในสัดส่วน ดิน 3 ส่วน ทราย 1 ส่วน และผสมให้เข้ากันลงในแปลง เกลี่ยให้มีความสม่ำเสมอ และให้มีความสูงจากท้องแปลง 50 เซนติเมตร มีลักษณะเหมือนกับภาพที่ 1 และ 4

ภาพที่ 3 ขุดดินและสร้างกันดินเพื่อทำแปลงกักพกน้ำ

ภาพที่ 4 ลักษณะการวางท่อระบายน้ำใต้ดินท้ายแปลงระบบพื้นที่ชุมชน้ำเที่ยม

ขั้นที่ 3 การเตรียมท่อนพันธุ์และภาชนะปลูกพืช

การเตรียมท่อนพันธุ์

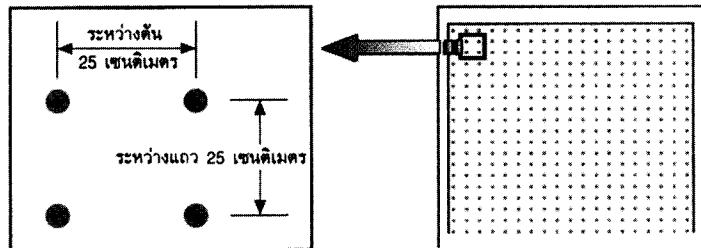
การจัดเตรียมท่อนพันธุ์พืชที่จะใช้ปลูกในแปลง (ป่า) ระบบพื้นที่ชุมน้ำเที่ยม ควรดำเนินการไปพร้อมกับการก่อสร้างระบบฯ แหล่งของท่อนพันธุ์พืชจำพวกต้นกลูปุก้าซึ่งสามารถหาได้จากพื้นที่ชุมน้ำธรรมชาติทั่วไป เช่น พื้นที่ที่มีการขุดดินออกและปล่อยให้กรังหินมีน้ำท่วมขัง คุณภาพน้ำข้างถนน และหนองน้ำ เป็นต้น

ชั้นการจัดเตรียมท่อนพันธุ์พืชในน้ำสามารถกระทำได้เป็นลำดับดังนี้

- 1) เตรียมพื้นที่สำหรับการเพาะชำและอนุบาลท่อนพันธุ์ ซึ่งอาจใช้แปลงขนาดเล็กๆ ที่สามารถขึ้นต้นได้ หรือใช้ถุงพลาสติกสีดำขนาด 8 นิ้ว พร้อมทั้งใส่ดินเลนหรือค้อนข้างเหลวลงไป
- 2) ถอนหรือขุดดันพื้นที่จะใช้ทำพันธุ์จากแหล่งพันธุ์ที่จัดหาไว้
- 3) ตัดแต่งต้นและรากดันพันธุ์พืชที่สมบูรณ์ให้มีความยาวประมาณ 1 พุ่ม
- 4) นำไปปักลงในแปลงหรือถุงเพาะชำที่จัดเตรียมไว้
- 5) ดูแลรักษาระยะห่างให้น้ำเสียเป็นเวลา 3 สัปดาห์ เพื่อให้ต้นพืชปรับสภาพตนเองก่อนการนำไปปลูก

การปลูกพืช

- 1) เติมน้ำใส่ระบบพื้นที่ชั่วน้ำเสีย และขังไว้ระยะเวลานึง เพื่อให้เนื้อดินในแปลงเกิดความชุ่มชื้นและนิ่ม จะได้ปลูกพืชได้สะดวกมากขึ้น
- 2) ทำการปลูกกล้ากกลม (กอกจันทนบูรณ์) หรือคูบุคคลายลงในแปลง (ป่า) ที่สร้างขึ้น โดยให้มีระยะห่างระหว่างถems และต้นเท่ากับ 25 เซนติเมตร ตั้งภาพที่ 5
- 3) ดูแลหรืออนุบาลด้วยน้ำเสีย เพื่อให้พืชสามารถปรับตัวได้ประมาณ 1 สัปดาห์

ภาพที่ 5 ระยะห่างระหว่างถems และต้น ใน การปลูกพืชในแปลงระบบพื้นที่ชั่วน้ำเสีย

การดำเนินการนำบัดน้ำเสีย

เทคโนโลยีการนำบัดน้ำเสียด้วยพื้นที่ชั่วน้ำเสีย สามารถใช้ระบบการระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดได้ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

- 1) ระบายน้ำเสียเข้าขังในแปลงทุกวัน โดยการเติมน้ำเสียในระดับ 30 เซนติเมตร จากพื้นผิวดินท้องแปลง สำหรับระบบพื้นที่ชั่วน้ำขันขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 25 เมตร จะรับรองน้ำเสียได้วันละประมาณ 2-2.5 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน หรือใช้ร่องรับน้ำเสียกับขนาดประชากร 15-20 คน ซึ่งระบบนี้ไม่มีการระบายน้ำออกจากระบบ
- 2) ระบายน้ำเสียเข้าแปลงทุกวันอย่างต่อเนื่องที่ระดับ 30 เซนติเมตร จากพื้นผิวดินท้องแปลง

สามารถรองรับน้ำเสียได้ในอัตรา 37.5 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยต้องควบคุมอัตราการไหลของน้ำที่ 26.5 ลิตร ต่อนาที หรือรองรับการใช้น้ำของประชาชนได้ 200-230 คนต่อวัน ซึ่งมีระยะเวลาปกติพักน้ำเสียเป็นเวลา 1 วัน ซึ่งน้ำเสียใหม่จะผลักดันน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วออกจากระบบในลักษณะการไหลล้นหรือการระบายน้ำออกโดยท่อระบายน้ำได้ดี

การบำบูรุงรักษา

เทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียด้วยระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียม เป็นกระบวนการที่อาศัยพืชช่วยในการดูดสารอาหารจากการย่อยสลายสารอินทรีย์ของจุลินทรีย์ในดินเพื่อนำไปใช้ในการสร้างความเจริญเติบโตของต้นพืช เมื่อพืชเจริญเติบโตเต็มที่ การดูดอาหารก็จะลดลงตามอายุ (ระยะเวลา) และชนิดของพืชนั้นๆ ดังนั้นการเจริญเติบโตของพืชและชนิดของพืชจะมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียของระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียม เนื่องจากถ้าพืชดูดสารอาหารได้น้อยลง จะทำให้การบำบัดน้ำเสียของระบบจึงต้องมีการบำบูรุงรักษาด้วยการตัดพืชที่มีขนาดโตเต็มที่ออก เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดน้ำเสียของระบบจึงต้องมีการบำบูรุงรักษาด้วยการตัดพืชที่มีขนาดโตเต็มที่ออก ให้มีการเจริญเติบโตขึ้นมาทดแทน อันจะทำให้ประสิทธิภาพของระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียมลดลงด้วยเห็นได้ สำหรับกอกกลม (กอกจันทบูรณ์) ถูปฎาชี นั้นจะมีการบำบูรุงรักษาเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

1) กอกกลม (กอกจันทบูรณ์) เมื่อมีอายุครบ 45 วัน ต้องทำการตัดออกจากระบบ โดยตัดบริเวณเหนีระดับน้ำเสีย ประมาณ 10 เซนติเมตร

2) ถูปฎาชี เมื่อมีอายุครบ 90 วัน ต้องทำการตัดออกจากระบบ โดยตัดบริเวณเหนีระดับน้ำเสีย ประมาณ 10 เซนติเมตร เข่นเดียวกัน

3) ทุก 1 ปี ต้องทำการถอนต้นพืชที่หนาแน่นบางส่วนออกจากระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียม เพื่อให้เกิดช่องว่างมากขึ้น ทำให้แสงอาทิตย์สามารถส่องผ่านลงไบในน้ำได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบได้ดีขึ้น

ระยะเวลาการใช้งานระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียม

ระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียมสามารถรองรับการใช้งานได้ประมาณ 5 ปี ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงระบบด้วยการรื้อถอนพืชในแปลงทั้งหมดออก และปล่อยทิ้งให้ดินแห้งประมาณ 1 สัปดาห์ จึงทำการปลูกพืชชุดใหม่ลงในแปลง และดำเนินการบำบัดน้ำเสียได้ต่อไป

ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างระบบพื้นที่ชั่มน้ำเทียม

- 1) ค่าก่อสร้างบ่อคอนกรีตขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 1 เมตร ลึก 1.00 เมตร เป็นเงิน 5,000 บาท
- 2) ค่าก่อสร้างบ่อดินขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 25 เมตร ลึก 1.10 เมตร เป็นเงิน 20,000 บาท
- 3) ทรายหยาบ จำนวน 7.5 ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน 1,900 บาท
- 4) ดินผสมทราย ในสัดส่วน 3 : 1 จำนวน 62.5 ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน 9,100 บาท

- 5) ตันกลักษิกกลม (กอกจันทนุรัตน์) หรือตันกลักษิกปูๆชี จำนวน 2,375 ตัน เป็นเงิน 4,750 บาท
 6) กระดานขนาด 1- 2 นิ้ว จำนวน $\frac{1}{4}$ ลูกบาศก์เมตร เป็นเงิน 300 บาท
 7) ท่อพีวีซี Ø 6 นิ้ว ยาว 3.00 เมตร เป็นเงิน 450 บาท
 รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 41,500 บาท

ความเหมาะสมในการใช้เทคโนโลยี

ในการนำเทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียด้วยพื้นที่ชั่วคราวเที่ยมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั่วไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการออกแบบและจำนวนหน่วยของระบบเพื่อให้ใช้ในการรองรับจำนวนประชากรในชุมชน เช่น ระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยม (ระบบเปิด) ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 25 เมตร ลึก 0.30 เมตร จะรองรับประชากรได้ตั้งแต่ 200-230 คน เป็นต้น หากมีประชากรน้อยกว่าหรือมากกว่า สามารถที่จะขยายหรือลดขนาดความกว้างได้ตามความเหมาะสม ซึ่งการเพิ่มจำนวนหน่วยของระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยมโดยพิจารณาจากตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรต่อจำนวนหน่วยของระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยม ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 25 เมตร

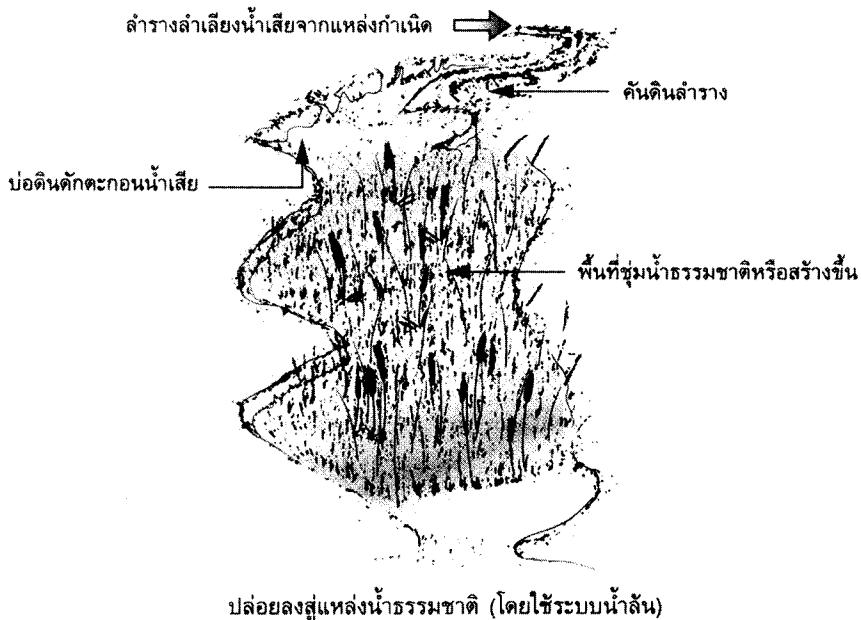
จำนวนหน่วย ระบบพื้นที่ชั่วคราวเที่ยม	จำนวนประชากร (คน)	
	พื้นที่น้ำเที่ยมระบบเปิด	พื้นที่ชั่วคราวเที่ยมระบบเปิด
1	20	200
2	40	400
3	60	600
4	80	800
5	100	1,000
6	120	1,200
7	140	1,400
8	160	1,600
9	180	1,800
10	200	2,000

การนำไปใช้ประโยชน์

- 1) กอกกลม (กอกจันทบุรี) ที่ได้ทำการตัดออกเมื่ออายุครบ 45 วัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่างๆ ได้ดังนี้
 - (1) ลำต้น นำไปใช้ในการทำเครื่องจักสานต่างๆ เช่น เสือ หมาก และกระเปา เป็นต้น
 - (2) ดอกและยอด นำไปใช้ทำเยื่อกระดาษได้
- 2) ชูปตาซี ที่ทำการตัดออกเมื่ออายุครบ 90 วัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้
 - (1) ลำต้น นำไปใช้ทำเยื่อกระดาษ หรือบดอัดทำเข็มเพลิงเบียร์
 - (2) ดอก นำไปใช้ทำดอกไม้ประดิษฐ์
 - (3) ปุยของดอกแก่ นำไปใช้ในการกรองไวน์
- 3) รูปร่างของพื้นที่ชุมน้ำเทียน อาจใช้พื้นที่เกิดจากการขุดหน้าดินนำไปใช้ประโยชน์และปล่อยทิ้งร้างไว้มาปรับปรุง เพื่อเป็นระบบพื้นที่ชุมน้ำเทียนได้ ดังภาพที่ 6

ข้อจำกัดของระบบบำบัดน้ำเสียด้วยพื้นที่ชุมน้ำเทียน

ระบบบำบัดน้ำเสียด้วยพื้นที่ชุมน้ำเทียน สามารถใช้ได้กับการบำบัดน้ำเสียที่มีองค์ประกอบน้ำเสียที่เป็นสารอินทรีย์ ไม่เหมาะสมสำหรับการบำบัดน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม

ภาพที่ 6 แนวคิดในการปรับปรุงพื้นที่ใช้เป็นระบบบำบัดน้ำเสียด้วยพื้นที่ชุมน้ำเทียน